

**Lindisfarne - Forcus 37 - 7,5t
(>9t utrustad)
Gran Canaria till Salvador, Bra-
silien via Cape Verde
28 maj - 25 juni 2006**

Planer är bra, men man måste vara flexibel. Vår ”vecka” i Las Palmas blev tre! Men så är det med trevlig samvaro, fina bergspromenader och en massa bra båtfixande.

Söndagen den 28 maj lättade vi och seglade söder ut mot Cape Verde. Fin vind som dog mot kvällen när Gran Canarias landeffekt tog slut. Vi fick använda järngenuan åtskilliga timmar under natten och förmiddagen dag två. Men vinden kom tillbaka och vi fick lagom nordvind som möjliggjorde plattläns med spirade segel hela vägen till Cape Verde .

Mycket bekväm segling tack vare vår kryssfock som vi planskotar ”bakom” storen och därmed får båten att inte pendla utan lutar några lagom-grader mot kryssfockens lä.

Mindelo, Sao Vicente angjorde vi i kvällsmörkret lördag den 3 juni efter 800 nm, en segling som egentligen inte bjöd på några överraskningar vid sidan om fisket.

Vi fick en liten lagom guldmakrill på knappa två kilo andra dagen, men sedan var det tomt till sista dagens morgon med 70 nm kvar till Cape Verde. Då ”small det” och reven tjöt ut ur rullen. Vi tog fram kniv för att kapa reven innan spö och rulle for iväg, men precis innan reven var slut vände fisken tillbaka mot båten. Vi förstod att det var stort och inte att tänka på att få upp. Men när en två meter lång Blue Marlin hoppar högt upp ur vattnet 50 meter från båten blev vi helt förstummade. Som på den värsta fiskefilm!! Vid fjärde eller femte hoppet lyckades den dra av reven och försvann i djupet. Gissa om vi var lättade, men samtidigt, det hade ju varit...

En halvtimme senare hände det igen. Reven for ut och gick inte att bromsa. Den här gången tog fisken kroken utan att visa hur stor den var. Det är uppenbart svårt att få lagom stora fiskar. Cape Verde och Mindelo är inte mycket att skriva om. Frånsett att det är skönt med ordentlig dygnsvila, det blir ju lite si och så med det ute på havet när man skall sova i skift i en båt som gungar och inte är precis tyst, så finns det väl egentligen ingen anledning att stanna

till här. Butiker är få och varken välsorterade eller prisvärda. Man kan egentligen inte lita på att ens bassortimentet finns, så att tro att man kan komplettera förråden här är överoptimistiskt. Dessutom är nästan allt utom färsk fisk mycket dyrare än i Las Palmas. Dock skall framhållas att diesel kan köpas skattefritt och med hög kvalitet hos Shell i Mindelo.

Obs att det inte är i fiskhamnen, som piloten beskriver, utan i stora hamnen där man tankar med slang direkt i tanken. I samband med tankningen tappas två halvlitersflaskor diesel som plomberas, en till oss och en till Shell som kvalitetsbevis, precis som när dom tankar stora fartyg. Diesel är något billigare än

Las Palmas skattefria för 0.7€. Det blev några blåsiga dagar i Mindelos hamn. Hamnen är mycket skyddad för alla vindar, men fallvindar letar sig ner i hamnen och byar på upp till 20 m/s upplevde flera gånger under de dagar vi låg här. Men det blir inga vågor och ankarbotten är bra, och har man bara bra ankringsutrustning skapar vinden inga problem. Tyvärr drog vinden med sig ett fint sandmjöl som "impregnerade" tampar och täckte allt med ett fast sittande damm. Vad man än tog i så blev man skitig! Detta blev vår första "riktiga" kontakt med inklarering. Tidigare färd mellan EU-länder har nästan varit som att segla i Norden. Nu blev det hela köret. Emigration och instämpling i pass, tull och hamnmyndighet och sedan hela visan om igen för att slutligen få ett "sjöklaringspapper" från hamnmyndigheterna. Det är ju skönt att veta att dom tycker att man har ett sjövärdigt fartyg! Att dom sen inte har sett båten är ju en annan femma, men formalia är viktigt. Vi hade info från vänner om att hamnkontoret hade svårt att återfinna dokument när dom klarerade ut här för några år sedan. Vi har färgkopierat alla våra dokument, och hamnmyndigheterna är helt tillfreds med våra "originaldokument". Det känns bra att ha originalen inlåsta i båten om "originalen" hos myndigheten skulle förkomma. När vi klarerade ut tog det en halvtimme för dom att hitta våra dokument!

Fredag lunch den 9 lämnade vi Sao Vicente och stävade söderut i en häftig nordan. I sundet mellan öarna accelererar vinden mer än 100%. Vi hade 15-17 m/s i ryggen under tre timmar innan vi kom fria från land och vinden blev normala 7-8 m/s som sen höll i sig hela natten fram till morgontimmarna då den åter ökade när vi passerade öarna Fogo och Brava.

Vädret och vinden visade sig från rätt sida. Klart väder och bra nordvind, kanske i svagaste laget. men hellre det än för mycket. Under första tre dygnen såg vi några fartyg och hörde några på VHF. Talade även med en seglare som vi hört anropa ett lastfartyg. Seglaren kryssade norrut och hade varit på väg från Kapstaden i 26 dygn. Kändes häftigt för oss som bara var tre dygn från Cape Verde. Efter det såg eller hörde vi inte något fartyg på 6 dygn!

Rutten från Cape Verde till Brasilien är inte helt lätt att bestämma sig för. Man skall passera stiltjebältet strax norr om ekvatorn, doldrums, där det är så smalt som möjligt och sen skall man utnyttja sydostpassad och nordvästströmmen söder om ekvatorn. Våra två olika piloter rekommenderade lite olika lösningar, så vi valde själva. Vi seglade rakt söderut så länge vi hade vinden i ryggen och efter doldrum, när vinden kom från sydost höll vi så högt det var bekvämt för att kunna angöra Brasilien i öppen vind. Vi hade läst om en båt som kryssat i motström utefter Brasiliens kust ner mot Salvador och det ville vi naturligtvis undvika om möjligt.

Planen fungerade, inte minst tack vare att strömmen som skulle sätta mot väs-

ter söder om ekvatorn fortsatte envist mot syd och sydost och var stundvis över en knop. Vi tjänade därmed både fart och höjd!

Doldrums med sina squalls och stiltjebälten är ju lite ökända och när vi fick första duvningen så tänkte vi att skall det vara så här i några dygn så blir det jobbigt. Vi såg mörka moln och eftersom det var första squallen drog vi in alla segel precis lagom till ösregnet började. Ösregn... det var slagregn som under inverkan av vind på 25 m/s slog ner all sjö och gjorde sikten obefintlig. Visserligen hade vi räknat med att få hjälp av regnet att skölja av den skitiga båten, men att det skulle ske med högtrycksvatten hade vi inte drömt om... Allt blev ”kemiskt” rent, tyvärr tog regnet också med sig även en del fett i leder och lager, så det blir en del underhåll när vi kommer i hamn. Att man känner sig liten under dessa förhållanden behöver väl inte sägas. Man funderar på om det finns något fartyg där ute i regnet. Radarn som ser i dimma har ju ingen chans att se genom dessa regnbyar. Vi snurrade runt,

ja vi försökt styra mot vinden hela tiden för att hålla båten torr bakom sprayhooden, och vi styrde ömsom norrut, västerut, söderut... det var helt surrealistiskt, utan kompassen hade man ingen aning om vilket väderstreck man stävade mot.

Efter 15 minuter bedarrade vinden och regnet till mera normala förhållanden, 15m/s och normalt regn. Sjön hann inte bli grov pga att vinden snurrade och vågorna piskades ner av regnet, men nu började sjön att växa. Vi stävade någon timma för motor tills förhållandena stabiliserat sig och vi kunde hissa på och segla bidevind mot sydväst. Lyckligtvis vred vinden och lugnade ner sig några timmar senare så att vi kunde återta vår sydligare kurs i måttlig sjö. Det är klart mera ansträngande att leva i en båt som lutar 15-20 grader och dessutom inemellan rullas av sjöar som kommer tvärs. Det senare innebär ibland att sjöarna letar sig ända upp till wincharna och ibland, som tur är sällan, till och med in i sittbrunnen.

Ekvatorn passerades lördagen den 17 juni kl 11. Helt odramatiskt och i fin vind och sjö.

Under våra sista dygn innan ”landfall Brazil” blev vinden mer aggressiv. 15 - 17 m/s och vågor på 5-6m. Atlantvågor inte att jämföra med Skagerack och Nordsjön som tur är. Avståndet mellan vågtopparna är flera båtlängder så några överfallande brytande Nordsjövågor är det

inte frågan om, men icke förty så kommer dom lite ”uppifrån” och man känner sig ganska liten där nere i vågdalen. Vi seglade halv vind så vi hade dessutom vågorna i sidan när vinden ökade, vilket den naturligtvis gjorde mitt i natten. Vi föll av mot väster för att invänta dagsljus och bättre kunna bedöma förhållandena. Vi fick några stänksjöar in i sittbrunn, annars förlöpte natten rätt ok. På morgonen kunde vi konstatera att styrbords stuvutrymme, som låg nere i lä, fått in en hel del vatten då lucktätningen inte är heltät. Det gick heller inte att starta motorn utan att alla kontrollampor lös och motorlaromet tjöt. Vi måste köra motorn två timmar var tredje dag för att göra vatten. Med fem dygn till närmaste land och 50 liter vatten kvar i var det inte kul att ha problem med motorn. Vad göra?

Vi drejade bi för att få lite stabilitet och lugnare rörelser på båten. Sen tömde vi stuv tillräckligt för att Annika skulle få plats och komma åt baksidan på motorpanelen. Det hade tryckts in vatten under panelen och stänkt ner kopplingar, framför allt en mångpolig koppling med alla kontrollfunktioner. Sötvattentvätt och torkning gjorde anläggningen som ny. Nu startade motorn fint igen, utan ljus och ljudackompanjemang. Ibland behövs det inte mycket för att man skall känna sig lycklig...

Efter två timmars motorgång var vattentanken åter full och vi kunde fortsätta seglingen utan motorljud

och med motorpanelen väl förtejpädd i väntan på nästa sjö. Hur det nu var så fick vi nästan inte in någon mer sjö i sittbrunn, trots att sjön gick lika grov i två dygn till och att vi återtog vår sydligare kurs.

Vårt fiskafänge fortsatte att bestå av för stora fiskar som inte ville upp. Dock fick vi efter tio dagar en tillräckligt liten fisk, en guldmakrill på 6 kilo. Det blev mat för flera dagar.

Enklast och godast blev att göra fiskfärs med god kryddning och brässera till fiskbullar. Dom gick åt både till lunch och middag. Guldmakrill har en tendens att bli väl torr vid grillning och stekning.

Allting har en ände heter det ju och även denna långa etapp var snart över. Vår tur med ”planering” höll i sig.

Vår waypoint 20nm sydost om Salva-

dor angjordes i gryningen den 25:e och vi knöt fast i bryggan kl 13 00 nästan på timman 16 dygn från Cape Verde och 1921 sjömil genom vattnet och verklig väg 2200 sjömil. Stömmen har alltså hjälpt oss framåt i nära 300 nm. Vi tyckte det gått lite lusigt men när vi talat med långseglare på bryggan, så var deras reaktion att det var en ovanligt snabb översegling. Strömmen som av någon anledning var med oss hela tiden och att vi faktiskt seglat på mål i en mjuk kurva utan att behöva kryssa, samt en mycket snabb passage av stiltjebältet, bidrog nog starkt till den relativt snabba resan.

När vi summerar överseglingen kan vi konstatera att det visserligen blir lite långsamt ibland, särskilt på nattvakter. Men med lite böcker och framför allt talböcker på natten, god mat, brödbak mm så går tiden. Vi får ju dessutom tid att fundera och planera den fortsatta resan tillsammans i ”lugn och ro”.

Ett fåtal fåglar, några delfiner och en hel del flygfisk tillsammans med en portugisisk örlogsman är vad vi kan rapportera från djurriket. Den portugisiska örlogsmannen är en elak manet som ser ut som två delvis rosa plastpåsar lite slarvigt hopknutna så det bildas två luftblåsor. En fungerar som segel och den andra som flytkropp. Under sig släpar den spiralformade bränntrådar i blått.

Tack vare Watermakern kunde vi duscha i sötvatten varje eftermiddag.

dag när solen dalade och sedan ta på oss inför natten. Man lever ju utan kläder på dagen när kroppen ”rinner” och använder sen samma torra kläder som kvällen innan. Det blir på det viset inte så mycket tvätt.

Våra sjöben som vi förlorat under vinteruppehållet i Lagos fick vi tillbaka under färden mot Cape Verde. Om inte hade nog dessa 16 dagar varit en jobbig upplevelse.

I Salvador marina Centro Nautico låg tiotalet långseglare, två svenskar, tre fransoser, en tysk, en från Schweiz, en Irländare och en engelsman, dvs med oss var det 30% svenskar! Vi började med att gå till den nya (och dyrare) marinan i hopp om att det skulle finnas tvättmaskiner för självbetjäning. Nu gjorde det inte det men vi stannade en natt som kostade ca 200kr. Vi tog en promenad till Centro Nautico som ligger innanför den stora hamnens pirar och såg att där fanns plats bland långseglare och dessutom till en tredjedel av kostnaden.

Vi har nu legat i citymarinan i några dagar och inklareringen pågår fortfa-

rande... Hamnbasängen är så stor att en orolig sjö letar sig in och gör att vi ligger och rycker i förtöjningarna hela tiden. Salvador ligger i en stor bukt som rymmer flera öar och har mängder av ankringsmöjligheter och några marinor. Om nån dag går vi nog tvärs över bukten till ön Itaparica vars hamn är klart lugnare. Nu skall vi ta det lugnt, bunkra mat, se på stan, prata runt med båtgranarna och kanske hitta en resa in i Amazonas.

Vi tänker inte fortsätta söderut förrän tidigast i slutet på juli.

Det är ju vinter här på södra halvklotet. Salvador med omnejd har tropiskt klimat så här är det lagom varmt, 25-30 grader med 26-28 grader i vattnet, men längre söderut gör sig vintersäsongen påmind.

30 juni 2006

Annika & Björn

S/Y Lindisfarne

www.sailaround.info
sm6yxb@winlink.org
mail@sailaround.info

